

บทที่ 1

บทนำ

ปัญหาและความเป็นมาของการวิจัย

อิสลาม คือ ธรรมเนียมแห่งชีวิต ในเมื่อชีวิตมนุษย์ประกอบด้วยร่างกายและจิตใจ อิสลามจึงมิได้แยกทางโลกออกจากทางธรรม แต่ถือว่าทุกลมหายใจของมนุษย์เกี่ยวข้องกับอิสลามทั้งสิ้น ฉะนั้นจึงไม่เป็นของแปลกที่คัมภีร์อัล-กุรอานและคำสอนของท่านศาสดามุฮัมมัด(คือลฯ) จะมีบัญญัติพาดพิงไปถึงเรื่องที่ชาวโลกทั่วไปถือว่าเป็นเรื่องทางโลก เป็นเรื่องการปกครองและกฎหมายของสังคม (มุเนียร์ มุฮัมมัด ,2521:บทนำ)

คำสอนของอิสลาม ครอบคลุมกิจกรรมของมนุษย์ทุกด้าน ครอบคลุมทั้งด้านวัตถุและจิตใจและทางด้านปัจเจกบุคคลและสังคม ด้านการศึกษาและวัฒนธรรม ทางด้านเศรษฐกิจและทางด้านการเมือง ตลอดจนเรื่องของธรรมชาติ อิสลามได้วางแบบแผนที่ตอบสนองความต้องการของกฎหมายและสถาบันต่างๆ ทางสังคม ลักษณะเด่นเฉพาะของอิสลาม อยู่ที่การขัดเกลาชีวิตมนุษย์ให้สูงส่งด้วยจิตหรือวิญญาณในทุกมิติ กิจกรรมทุกด้านของมนุษย์ การนมัสการ การถือศีลอด ความสัมพันธ์ทางเพศ ล้วนแต่เป็นเรื่องทางศาสนาทั้งสิ้น (อะหมัด คุรซีต ,2540:25)

ครอบครัวเป็นส่วนหนึ่งของสังคมอิสลาม สังคมที่อิสลามต้องการสถาปนาขึ้นมา นั้น ไม่ใช่สังคมที่ตั้งอยู่บนรากฐานของอารมณ์ ความต้องการและเรื่องเพศ แต่อิสลามสร้างสังคมที่มีอุดมการณ์ มีความสำนึกทางศีลธรรมสูง วางเป้าหมายและขอบเขตสำหรับพฤติกรรมของมนุษย์อย่างแน่นอน ระเบียบวินัยของอิสลามไม่ใช่ระเบียบวินัยอันเกิดจากการบังคับ แต่เกิดจากการที่ทุกๆ คน ยึดมั่นในค่านิยมและอุดมคติของอิสลาม ในสังคมแบบนี้ ความรับผิดชอบทางสังคมในระดับที่สูงมีอยู่อย่างแพร่หลาย ระบบสังคมแบบอิสลามทั้งหมดดำเนินไปในทางที่เกื้อกูลและเสริมสร้างให้ครอบครัวมั่นคงขึ้น (อะหมัด คุรซีต ,2540:74)

สังคมประกอบขึ้นมาจากรอบครัว ครอบครัวเป็นหน่วยย่อยของสังคมที่มีความสำคัญยิ่ง เพราะสังคมประกอบด้วยครอบครัวหลายๆ ครอบครัว หากทุกครอบครัวซึ่งเป็นสมาชิกของสังคมเป็นครอบครัวที่มีคุณภาพ มีความมั่นคงและมีความสุข สังคมจะมีความมั่นคงด้วย(อิสมาแอ ฮาลี ,2540:1)

สถาบันครอบครัว เป็นสถาบันแรกที่จะชี้ชะตากรรมของสังคม ไม่ว่าสังคมจะดีหรือไม่ดี ล้วนต้องพิจารณาสถาบันครอบครัวเป็นอันดับแรก อิสลามได้ วางกฎระเบียบเกี่ยวกับการสมรสให้อย่างชัดเจน อิสลามถือว่า การสมรสเป็นการดำรงสถานะชาติพันธุ์ของมนุษย์ให้ยั่งยืนสืบไป

ดังนั้นอิสลามจึงมีบทบัญญัติในทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการสมรสอย่างละเอียดและรัดกุม เช่น ให้คำแนะนำในการเลือกคู่สมรสและกำหนดให้มีการสู่ขอและทำการสมรสอย่างเปิดเผย ต้องมีผู้ปกครอง(วะลีย์) มีพยานรับรู้ และต้องเป็นนิติกรรมที่ต้องแสดงออกทางวาจา(อิญาบ-เกาะบูล) กำหนดเรื่องบุคคลต้องห้ามสมรส การครองเรือน การเลี้ยงดูอุปการะ สิทธิหน้าที่ของภรรยา สิทธิหน้าที่ของสามี การหย่าร้าง และการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างคู่สมรส ตลอดจนอนุญาตให้มีการหย่าร้างเมื่อจำเป็น

อิสลามถือว่า การใช้ชีวิตคู่ควรวางอยู่บนรากฐานของความพอใจของแต่ละฝ่าย มีปัจจัยที่จะเกิดจากการบังคับขึ้นใจ หรือยึดเยียดอย่างไร้คุณธรรมและความปรานี ดังนั้นการสมรสตามการชี้นำของอิสลาม จึงถือว่า แต่ละฝ่ายย่อมทรงสิทธิที่จะเลือกคู่ครองที่เหมาะสมเพื่อให้การใช้ชีวิตคู่ดำเนินไปอย่างราบรื่น มีความสุขสดชื่น และมั่นคงตลอดไป สิทธิในการเลือกคู่ครอง เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่ไม่ควรมีใครละเมิดหรือก้าวก่าย แม้จะเป็นผู้ปกครองเองก็ตาม หากปราศจากเหตุผลเพียงพอ

ในแต่ละสังคมย่อมมีเหตุผลและขนบธรรมเนียมในการเลือกคู่แตกต่างกันไป ตามค่านิยมของแต่ละสังคมที่หล่อหลอมขึ้นจากความเชื่อ วัฒนธรรม ประเพณีและสภาพแวดล้อมบ้าง เลือกคู่ครองเพียงเพราะเหตุผลว่ารักชอบกัน บ้างเป็นเพราะฐานะทางสังคมหรือเศรษฐกิจของอีกฝ่ายหนึ่ง สำหรับอิสลามนั้น ได้กำหนดมาตรฐานในการเลือกคู่ครองไว้อย่างชัดเจน แม้ว่าจะไม่เป็นเหตุผลทางด้านวัตถุตามความประสงค์ของสังคมบริโภาคเช่นปัจจุบันก็ตาม แต่ก็เชื่อว่าเป็นมาตรฐานที่สำคัญยิ่งที่จะทำให้ชีวิตคู่มีความผาสุกและมั่นคง

ครอบครัวที่คู่สมรสตัดสินใจเลือกคู่ครองแต่เพียงลำพัง มักจะเป็นครอบครัวของผู้มีการศึกษา หรือครอบครัวที่อาศัยอยู่ในเมือง มีโอกาสที่จะเกิดการหย่าร้างสูงกว่าครอบครัวที่ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการเป็นผู้เลือกคู่ชีวิตแก่บุตร (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาลัยอิสลามศึกษา ครอบครัวมุสลิม 2535 :21) ตามคำสอนของอิสลามนั้น การเลือกคู่ครองให้แก่บุตรไม่ว่าจะเป็นหญิงหรือชายเป็นบทบาทของผู้ปกครองโดยตรง แต่ในสังคมมุสลิมโดยทั่วไปผู้ปกครองที่มีบุตรหญิงมักยึดติดอยู่กับกรอบของประเพณีที่ผิดๆ อยู่พอสมควร กล่าวคือผู้ปกครองไม่ยอมดำเนินการใดๆ ในการสรรหาคู่ที่ดีและเหมาะสมแก่บุตรสาวของตน เพราะถือว่าการกระทำอย่างนั้นเป็นเรื่องไม่สมควร

ทัศนคติแบบนี้ เป็นการขัดแย้งโดยตรงกับคำสอนของอิสลาม ที่กำหนดให้ผู้ปกครองสรรหาคู่ชายที่ดีมีคุณธรรมแก่บุตรหญิงและถือเป็นภารกิจที่สำคัญต้องพิถีพิถันเป็นพิเศษ

อิมามอัล-ฆะฆาลี กล่าวว่า ความพิถีพิถันในการพิจารณาเกี่ยวกับการเลือกคู่ครองแก่บุตรสาวนั้นเป็นเรื่องสำคัญเป็นพิเศษ ทั้งนี้เพราะเธอต้องขาดอิสรภาพไปด้วยการสมรส ซึ่งไม่มี

ใครปลดปล่อยเธอได้ ในขณะที่ฝ่ายสามีมีสิทธิในการหย่าร้างในทุกสภาวะการณ์ต่างกับฝ่ายหญิง (Al-Ghazali, 1992 :98)

ดังนั้นหากผู้ปกครองจัดให้บุตรสาวสมรสกับคนเสเพลดื่มสุรา ขาดความรับผิดชอบก็ถือว่าเป็นการทำร้ายในทางศาสนาแก่ผู้หญิงซึ่งเป็นลูกสาวโดยตรง

หากมองย้อนไปในประวัติศาสตร์ ก็พบว่าบุคคลสำคัญในสมัยเศาะฮาบะฮ์ สมัยตาบียอื่นต่างพยายามสรรหาคณดีมีความรู้ เครื่องคิดในศาสนาเป็นคู่ชีวิตแก่บุตรสาวของตน โดยไม่คำนึงว่าการกระทำเช่นนั้นเป็นเรื่องน่าเกลียดหรือเสียหายแต่ประการใด หากแต่ท่านเหล่านั้นถือว่าการเลือกคู่ชีวิตให้บุตรสาวเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับบิดามารดาและผู้ใช้อำนาจปกครอง ที่จะต้องเอาใจใส่ในการสรรหาคัดเลือกคู่ชีวิตให้กับบุตรสาวในภายภาคหน้า (Mustafa ,1988:58)

อำเภอจะนะเป็นอำเภอหนึ่งของจังหวัดสงขลาที่มีประชากรนับถือศาสนาอิสลามเป็นส่วนใหญ่ คือ มีจำนวนถึง 63,359 คน¹ (ข้อมูลรายงานการศึกษาส่วนภูมิภาคสถิติ(ร.ศ.ภ.) ปีการศึกษา 2543) คิดเป็นร้อยละ 69.99% ในอำเภอจะนะมีมัสยิด 60 มัสยิด (สำนักงานสถิติจังหวัด, 2543) เมืองจะนะเป็นชุมชนที่มีลักษณะค่อนข้างจะมีการผสมผสานทางวัฒนธรรมและผู้คนเมืองนี้อยู่ในบริเวณรอยต่อของศูนย์กลางอำนาจทางการเมืองและวัฒนธรรมในภาคใต้ โดยเฉพาะระหว่างนครศรีธรรมราช พัทลุงและสงขลา ซึ่งมีเอกลักษณ์ที่เด่นชัดทางด้านขนบธรรมเนียมประเพณีที่เกี่ยวกับพุทธศาสนากับเมืองปัตตานี ซึ่งเป็นศูนย์กลางของการเผยแพร่วัฒนธรรมของศาสนาอิสลามและวัฒนธรรมพื้นบ้านของชาวมลายู ประชาชนจะนะมีการผสมผสานปะปนกันระหว่างชาวพุทธกับชาวไทยมุสลิม

หากดูตามประวัติศาสตร์การตั้งเมืองจะนะขึ้นมา น่าจะเกี่ยวข้องกับการทำสวนดีบุก เนื่องจากในท้องที่เมืองจะนะมีดีบุกมากที่ตำบลท่าหมอไพร มีการจัดตั้งเป็นหมวดนายกองขึ้นมาคุมไพร่สวนดีบุกในบริเวณดังกล่าว ประกอบกับเป็นท้องที่ที่ราษฎรผู้เพาะปลูกได้และมีลำคลองถึง 2 สาย คือ คลองสะกอมและคลองนาทับ ทำให้ชาวไทยมุสลิมทางหัวเมืองมลายูชอบอพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานประกอบอาชีพประมงและเพาะปลูกกันมาก ซึ่งจะเห็นได้ว่าในปัจจุบันชุมชนจะนะยังมีกลุ่มหมู่บ้านที่มีวัฒนธรรมมลายูดั้งเดิมที่สามารถรักษาเอกลักษณ์ของตนอย่างเหนียวแน่นท่ามกลางชุมชนไทยพุทธหรือชุมชนสมัยใหม่ที่เกิดขึ้น (จะนะเมืองสองวัฒนธรรม, 2542:9)

ปัจจุบันในอำเภอจะนะ มีประชากรจำนวนมากที่นับถือศาสนาอิสลามท่ามกลางความกลมกลืนทางวัฒนธรรมที่มีความหลากหลาย เป็นที่ทราบกันดีว่า มุสลิมทุกคนต่างต้องปฏิบัติตนอยู่ภายใต้กรอบของหลักการอิสลามอย่างเคร่งครัด เพราะข้อกำหนดกฎหมายอิสลามเป็นส่วน

1. ข้อมูลวันที่ 10 มิถุนายน 2543

หนึ่งของหลักคำสอนที่จะละเมิดมิได้ไม่ว่ามุสลิมคนนั้นจะอยู่ที่ไหนก็ตาม ดังนั้นมุสลิมที่มีภูมิลำเนาอยู่ในอำเภอจะนะจำเป็นต้องข้อกำหนดกฎหมายอิสลามมาใช้เช่นกัน

ในส่วนของกฎหมายอิสลามเกี่ยวกับลักษณะครอบครัวเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายอิสลามที่จะต้องนำมาปฏิบัติแต่ปรากฏว่าสังคมมุสลิมปัจจุบันนี้ มีความสับสนวุ่นวายในเรื่องปัญหาครอบครัว และเท่าที่ปัญหาความสับสนวุ่นวายได้เกิดขึ้นในยุคปัจจุบันนั้นคือ ปัญหาครอบครัวที่ผู้เป็นสามีเป็นผู้ก่อขึ้นด้วยการทำตัวไม่เหมาะสมบ้าง ไม่สงเสียด่าอุปการะเลี้ยงดูภริยาบ้าง หรือปล่อยปละละเลย (มุฮัมหมัด คำรงค์หวัง ,2536:49) ปัญหาเหล่านี้ส่วนใหญ่เกิดจากการละเลยไม่พิจารณาคุ้มครองของตนให้ถึงถ้วนเสียก่อน จึงเกิดการหย่าร้าง การตบตี บ้านแตกสาแหรกขาดและผลกระทบถึงลูกหลาน จากนั้นสร้างปัญหาให้แก่สังคม (มูรีด ทิมะเสน ,2540:)

จากปัญหาข้างต้นชาวมุสลิมสมควรที่จะทบทวนข้อกำหนดของกฎหมายอิสลามเกี่ยวกับกะฟอะฮ์ที่ได้กำหนดให้ชายต้องมีคุณสมบัติเป็นบุคคลที่คู่ควรกับครอบครัวของภริยาเพื่อที่จะให้ความสัมพันธ์ของทั้งสองครอบครัวสามารถดำเนินไปอย่างแน่นแฟ้นและราบรื่น การที่ชายไม่คู่ควรกับครอบครัวของหญิงนั้น จะทำให้สายสัมพันธ์ของทั้งสองครอบครัวขาดลงได้ง่าย ด้วยเหตุผลดังกล่าว กฎหมายอิสลามจึงได้กำหนดเงื่อนไข “คู่ควร” (kafa'ah) ขึ้นมาสำหรับหญิง และสิทธิในการพิจารณากะฟอะฮ์นั้นเป็นสิทธิของผู้ปกครองของหญิงและเป็นสิทธิของหญิง (Daly ,1988:78) โดยกะฟอะฮ์ (kafa'ah) นั้น มิได้กำหนดไว้เป็นเงื่อนไขแก่ชาย เพราะชายมักไม่คำนึงถึงฐานะทางชนชั้นของหญิง (อิสมาอีล อะหมัด ,ม.ป.ป:49) กล่าวได้ว่า ชายถูกวางเงื่อนไขกะฟอะฮ์ (kafa'ah) ให้คู่ควรกับหญิงที่จะทำการสมรสด้วย (Abdul Aziz ,1996:57) เพราะการสมรสนั้นเป็นความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัวหนึ่งกับอีกครอบครัวหนึ่ง มิใช่แต่เป็นเพียงความสัมพันธ์ส่วนบุคคลเท่านั้น นักกฎหมายอิสลามได้กำหนดว่า หญิงสาวไม่ควรเลือกคู่ครองโดยลำพัง จำเป็นจะต้องให้ผู้ปกครองของนาง เช่น บิดา ปู่ พี่น้องชาย มีสิทธิที่จะเข้าไปเกี่ยวข้องด้วยในการเลือกคู่ครอง (โดยมิได้มีการบังคับ) เพราะเรื่องของการเลือกคู่ครองนั้นเป็นเรื่องสำคัญ เป็นพื้นฐานของการสร้างสถาบันครอบครัวที่สมบูรณ์ (มูรีด ทิมะเสน ,2540:บทนำ) ปัญหาดังกล่าวบางส่วนเกิดขึ้นในสังคมมุสลิมอำเภอจะนะเช่นกัน โดยที่ผู้เป็นสามีไม่ยึดมั่นในศาสนานั้นสร้างปัญหาให้กับครอบครัว สามีที่เล่นการพนัน ต้มสุรานั้นมีการตบตีลูกและภริยา (มูหรอด โบสะมะฮ์(สัมภาษณ์) ,19 มีนาคม 2545) คู่สมรสบางคู่ที่สามีไม่รับผิดชอบต่อครอบครัวทำให้เกิดปัญหาในครอบครัวโดยมีสาเหตุมาจากสามี ทำให้เกิดการฟ้องหย่า (ฮะหมัด แอเก็ม (สัมภาษณ์) ,25 มิถุนายน 2545) จากอดีตที่ผ่านมาชาวมุสลิมอำเภอจะนะ นำกะฟอะฮ์มาใช้อยู่ในระดับต่ำ เพราะคู่สมรสส่วนใหญ่ไม่พิจารณากะฟอะฮ์ในหลายๆ ด้านส่วนมากจะสมรสเพียงแต่ความพอใจหรือชอบพอกัน (ยูโซ๊ะ สาเมาะ (สัมภาษณ์) ,20 มีนาคม

2545) ด้วยเหตุผลเหล่านี้จึงถือว่ามุสลิมในอำเภอจะนะน่าจะนำกะฟาอะฮ์มาพิจารณาใช้ในการเลือกคู่ครอง จากปัญหาครอบครัวมุสลิมดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเห็นสมควรที่จะศึกษาการใช้ข้อกำหนดของกฎหมายอิสลามเกี่ยวกับกะฟาอะฮ์ (kafa'ah) กับการปฏิบัติจริงของมุสลิมในอำเภอจะนะ เพราะกะฟาอะฮ์ (kafa'ah) เป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายอิสลามที่กำหนดไว้เพื่อประโยชน์ของสตรีที่จะนำมาใช้ในการเลือกคู่ครองสำหรับผู้เป็นสตรี

ปัญหาการวิจัย

1. ความเข้าใจข้อกำหนดกฎหมายอิสลามเกี่ยวกับกะฟาอะฮ์ของมุสลิมในอำเภอ จะนะเป็นอย่างไร
2. การปฏิบัติจริงด้านข้อกำหนดกฎหมายอิสลามเกี่ยวกับกะฟาอะฮ์ของชาวมุสลิมอำเภอจะนะเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความเข้าใจเกี่ยวกับข้อกำหนดกฎหมายอิสลามเกี่ยวกับกะฟาอะฮ์
2. ศึกษาการปฏิบัติจริงเกี่ยวกับข้อกำหนดกฎหมายอิสลามเกี่ยวกับกะฟาอะฮ์ของผู้พิจารณากะฟาอะฮ์และกะฟาอะฮ์ที่ถูกพิจารณา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงลักษณะรายละเอียดการใช้กะฟาอะฮ์(kafa'ah) ของมุสลิมในอำเภอจะนะ
2. ทราบถึงความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้กะฟาอะฮ์(kafa'ah) ของมุสลิมในอำเภอจะนะ
3. เป็นข้อมูลในการพัฒนาการใช้ข้อกำหนดกฎหมายอิสลามเกี่ยวกับกะฟาอะฮ์ของมุสลิมในอำเภอจะนะ

สมมติฐานการวิจัย

1. มุสลิมอำเภอจะนะที่มีการศึกษาด้านศาสนาอิสลามมีความเข้าใจข้อกำหนดกฎหมายอิสลามเกี่ยวกับกะฟาอะฮ์(kafa'ah) อยู่ในระดับปานกลาง
2. มุสลิมอำเภอจะนะที่มีความเข้าใจข้อกำหนดกฎหมายอิสลามเกี่ยวกับกะฟาอะฮ์นำข้อกำหนดกฎหมายอิสลามเกี่ยวกับกะฟาอะฮ์มาปฏิบัติ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาสภาพของข้อกำหนดกฎหมายอิสลามเกี่ยวกับกะฟาอะฮ์ (kafa'ah) และการปฏิบัติจริงของมุสลิมในอำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา เป็นการศึกษาปัญหาต่างๆ

ในการนำกะฟาอะฮ์ (kafa'ah) มาพิจารณา โดยศึกษาเฉพาะลักษณะต่างๆ ของกะฟาอะฮ์ตาม มัชฮับฮาฟีอีฮ์และบางส่วนของมัชฮับมาลีกีเย์ตลอดจนมัชฮับอื่นๆ ตามความเหมาะสม โดยศึกษา จากกลุ่มตัวอย่าง ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอันประกอบด้วยฝ่ายหญิง ผู้ปกครองฝ่ายหญิง อิหม่าม โดยมุ่ง ศึกษาพิจารณากะฟาอะฮ์ (kafa'ah) ที่ถูกพิจารณาและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพิจารณา

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น

1.1 ระดับการศึกษาด้านศาสนาอิสลาม

1.2 ระดับความเข้าใจข้อกำหนดกฎหมายอิสลามเกี่ยวกับกะฟาอะฮ์ (kafa'ah)

2. ตัวแปรตาม

การปฏิบัติจริงในการใช้กะฟาอะฮ์ (kafa'ah)

การวิจัยมุ่งศึกษาความเข้าใจข้อกำหนดกฎหมายอิสลามและการปฏิบัติจริงเกี่ยวกับ กะฟาอะฮ์ ของมุสลิมในอำเภอจะนะะโดยมีกรอบแนวความคิดในการศึกษาดังนี้

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

สมมติฐานที่ 1

สมมติฐานที่ 2

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ข้อกำหนดกฎหมายอิสลาม หมายถึง หลักการที่อิสลามได้กำหนดให้มุสลิมทุกคนต้องปฏิบัติตามหลักการนั้น
2. การปฏิบัติจริง หมายถึง การที่มุสลิมนำข้อกำหนดเกี่ยวกับกะฟาอะฮ์(kafa'ah) มาให้พิจารณาในการสมรส
3. กะฟาอะฮ์ (kafa'ah) หมายถึง ความเหมาะสม คู่ควร ระหว่างคู่สมรสในด้านต่างๆ เช่น เชื้อสาย ฐานะ อาชีพและอื่นๆ
4. วะลีฮ์ หมายถึง ผู้ที่มีสิทธิที่จะปกครองดูแลและจัดการในเรื่องต่างๆ เช่น การเลี้ยงดู การแต่งงาน เป็นผู้ที่พิจารณาคู่ครองและเป็นผู้มีสิทธิที่จะยกเลิกการแต่งงาน
5. อาญัม หมายถึง ชนที่นอกเหนือจากชนชาวอาหรับ